

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Monasticum

In Quo Totius Religiosæ disciplinæ Casus, Regulæ & difficultates clarè videntur, breviter explicantur & resolvuntur Canone, rationibus & Patrum auctoritatibus

Philippus <a Domina Nostra Septem Dolorum>

Augustæ Vindelicorum, 1688

Cap. XLII. De Correctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40761

CAPUT XLII.

De Correctione.

SUMMARIUM.

- I. *Quomodo debet fieri correctio.*
II. *Omittentes corrigere, quomodo peccant.*

I. **D**iximus in capite prædenti, (cum quo istud maximam habet connexionem) quod Prælati tenentur ex officio subditos corrigeret, & punire, eo, quod sint veri pastores & rectores suorum subditorum; nunc videndum, quomodo id facere debeant, & quater peccent hocomittentes. Dico igitur, Prælatos seu Superiores religionum debere in omnibus diligentem cautelam adhibere, ut comedat eos zelus Domus Dei, & non zelus malus in corrigoendo, hoc est, odium, vel invidia, *cap. finali, de offic. custod.* nemini parcentes: agant tamen mitius cum sponte confessio, quam cum convictio, *cap. ex litteris de furto*, & sub spe emendationis non confidant nimis: Tales sint erga subditos, quales vellent esse erga scipios Præpositi, si essent subditi,

ibiti, obseruent præcipue ea omnia, quæ illis
xponuntur à Concil. Trid. sess. 23. de reformat.
scilicet ut se pastores, non percufores esse
minerint, atque ita præesse sibi subditis oportere,
ut non eis dominantur, sed illos tanquam
filios & fratres diligent, elaborentque, ut hor-
modo, & modo monendo ab illicitis deterreant;
sabi deliquerint, debitibus eos pœnis coercere
agantur: quos tamen, si quid per humanam
negligitatem peccare contigerit, illa Apostoli est
a servanda præceptio, ut illos arguant, ob-
seruent, increpant in omni bonitate, & patien-
tia. Timothei 4. quia sæpè plus erga corrigen-
dus agit benevolentia, quam austoritas, plus ex-
hortatio, quam comminatio; plus charitas, quam
intemperie; quod si ob delicti gravitatem virga
opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum
misericordia judicium, cum lenitate severitas
adhibenda est, ut sine asperitate disciplina po-
puli salutaris ac necessaria conservetur, &, qui
correcti fuerint, emendentur, aut si resipiscere
voluerint, cæteri salubri in eos animadversionis
exemplo à vitiis deterreantur; cum sit diligen-
tia, & pietas simul Pastoris officium, morbis ovium
et primùm adhibere fomenta; post, ubi mor-
bi gravitas ita postulet, ad acriora, & graviora
descendere: sin autem ne ea quidem proficiant,
aut submovendis, cæteras saltē oves à conta-
go periculo liberare: *Hec sunt propria verbā
Cœciliij suprà cicati.*

Pars II.

r

II. Omit-

II. Omittentes corrigerre suos subditos ex negligentia, vel ex timore, facile peccant mortaliter, quia tenentur illos ad viam perfectionis inducere, & instruere: Addunt aliqui etiam peccare mortaliter omittentes corrigerre subditos in aliquibus peccatis venialibus, quibus introducuntur consuetudines religioni contrariae, qui hoc cedit in magnum illius detrimentum. *Thomas de Jesu, de Visit. regular. tract. 1. cap. 6.* Præterea Prælatus, non corrigenſ subditum, peccat contra justitiam, quia peccat contra obligationem sui officij, quæ est ex justitia: Unde in confessione non satis erit illi, dicere se omisſe correctionem proximi, sed debere addere, ad quam ex officio tenebatur. Meminerint etiam Prælati, quod non increpantes sibi subditos errantes, illos occidunt, & scientes subditos peccare, & non punientes, dicuntur illorum depravatis moribus consentire, *cap. consentire, dist. 83. & Sanctus P. Augustinus* vocat tales Prælatos *Canes impudicos in cap. Nemo, dist. 83.* Denique, qui peccantibus consentit, & defendit delinquentes, maledictus erit apud Deum, & homines, & corripitur increpatione severissima, *cap. qui peccantibus*

q. 3.